

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 17. lipnja	18.30 + Ivan i Marija Sudarić
Uto, 18. lipnja	18.30 Po nakani (kč)
Sri, 19. lipnja Sv. Romuald	18.30 Na čast Sv. Josipu: + Katica, Josip i Marica Franjković; Mate i ob. Badanjak; Davorka Kirasić i Milan i Jagica Vučić.
Čet, 20. Lipnja TIJELOVO	10 SVEITSTE: + ob. Juričić i ob. Habajec; Manda i Nikola Skočić 12 CEROVNIK: + Marijan Kirasić (30. dan)
Petak, 21. lipnja	18.30 Po nakani (mp)
Sub, 22. lipnja	18.30 + Zlatko Božičević (30. dan); Pavica Hrvatinić; Mihovil Božičević
12. NKG 23. lipnja	10 SVETIŠTE: Misa i krštenje: Valentina Cindrić (kći Gojka i Ivane) 12 CEROVNIK: Po nakani (al)

1. SVETKOVINA TIJELOVA – Mise i procesije u 10 h u Svetištu i 12 h na Cerovniku.

Pozivam udruge i društva neka i ove godine organizirano uredi četiri postaje-oltara.

2. ŽUPNA KATEHEZA – završetak školske i vjeronaučne godine je misom na Tijelovo.

3. MEŽNARSTVO na CEROVNIKU – Pozivam zainteresirane župljane koji bi preuzeli službu mežnarstva neka se jave župniku do kraja mjeseca lipnja.

4. ČEPOVI – skupljamo za liječenje bolesne djece. Hvala na dobroj volji za skupljanje...

5. DOPRINOS: – za crkvu: Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Mežnarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn. Za uzdržavanje svećenika: dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

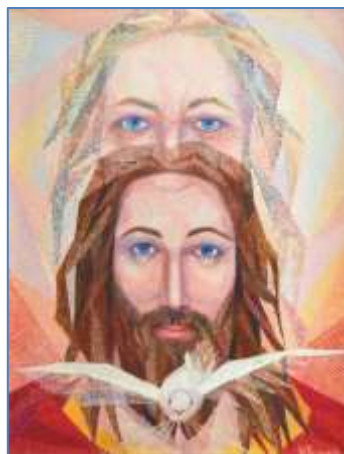
Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

16. lipnja 2019. • PRESVETO TROJSTVO • God. X. • br. 24 (459)

Sve što ima Otac, moje je

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh istine – upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mogega uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac moje je. Zbog toga vam rekoh: od mogega uzima i – navješćivat će vama.« Riječ Gospodnja. (Iv 16, 12-15)

Presveto Trojstvo

Neke stvari u životu ne možemo točno shvatiti niti razložiti, ali ih itekako osjećamo. Na primjer, može

li maleno dijete razložiti i objasniti što je to roditeljska ljubav? Ne. Međutim, itekako osjeća blagotvorno djelovanje roditeljske skrbi i ljubavi i još više osjeća ako ona zbog bilo kojih razloga izostane. Što mi možemo reći o Bogu? Koliko mi Boga razumijemo? Što znamo o njegovoj biti? Malo toga, ali itekako osjećamo njegovu brigu i njegovu ljubav. Danas slavimo najveću tajnu naše vjere: Boga jednoga u svojoj biti i trojstvenog u Osobama. Gospodin Isus nam je govorio o spasiteljskom naumu i brižnoj Božjoj ljubavi prema nama. Zato općenito govorimo kako ispovijedamo vjeru u Boga Oca koji nas je stvorio, u Boga Sina koji nas je otkupio i Boga Duha Svetoga koji nas je posvetio.

Trojstvo se samo u sebi i prema nama potvrđuje. Isus nam pomaže da spoznamo i Oca i Duha, a Duh i Otac potvrđuju Isusovo božanstvo. Skoro bi se moglo reći da mi imamo iskustvo trojstvenosti Boga. On je i Stvoritelj i Rađalac (Logos) i Ljubav (Duh). U Trojstvu se slavi Stvoritelja svega, Otkupitelja svih ljudi i Nadahnitelja ljudskih srdaca. Trojstveni Bog je temelj 'demokracije', uzajamnog poštivanja i podržavanja u različitosti. Različitosti se ne smije pretvoriti u neprijateljstva nego u dopunjavanje. Ovo je 'program' koji progovara iz samog Boga. Također iz vjere u Trojstvenog Boga uočavamo na što smo mi pozvani. Pozvani smo na Stvaralaštvo, na Mudrost i Ljubav. U ovome smislu je značajno vjerovanje u trojedinog Boga.

Bog je Otac. Sva druga očinstva su samo imitacija istinskog Božjeg očinstva. On nikoga ne odbacuje, svakome se nada, sve ljubi, sve oživljava. Otac je izvor života.

Bog je Sin, Logos, Mudrost. On se očitovao kao sin preko Isusa Krista. Apostoli su jednog časa uskliknuli, pa Ti si Bog!

Bog je Duh. Bog je duh ljubavi. On kao ljubav sve prožima i svemu daje smisao i vjerednost.

Tijelovo - Zahtjevna svetkovina

Katolici na svetkovinu Tijelova slave spomen na ustanovljenje euharistije - Veliki četvrtak. Običaj je da se Tijelovo slavi deveti četvrtak nakon Uskrsa. Svetkovina Tijelova nastala je u 13. stoljeću, a navodno je za njegovo slavljenje zaslužna redovnica Julijana koja je za vrijeme punog mjeseca opazila mrlju. Puni mjesec protumačila je kao crkvu, a mrlju kao nedostatak jednog blagdana kojim bi se na poseban način trebao častiti Presveti oltarski sakrament. Na njezinu je molbu biskup Thorote uspostavio blagdan koji se isprva zvao blagdanom euharistije.

Ima jedna poučna zgoda iz života brazilskog biskupa

Dom Heldera Camare. Godine 1955. bio je zadužen da organizira svjetski euharistijski kongres u Rio de Janeiro. Kao dobar domaćin i vješt organizator nije štedio ni vremena ni novca da sve bude besprijeekorno i raskošno pripremljeno. Duboko je bio uvjeren da ne treba škrtariti kad je riječ o tome da se istakne tako bitan aspekt kršćanske vjere kao što je euharistijsko štovanje Isusa u prilikama kruha i vina. Na kongresu je bio nazočan i ostarjeli kardinal Gerlier iz Lyona.

Po završetku kongresa kardinal je pozvao dom Helderu k sebi na razgovor. I tada mu je nešto rekao što ga je pogodilo kao grom iz vedra neba! "Moj brate, Dom Helderu, zbog čega niste upregnuli Vaš veliki organizacijski talent u službu siromašnima? Vi biste morali znati da je Rio de Janeiro jedan od najljepših gradova na svijetu, ali je također i grad u kojemu postoji najužasnije siromaštvo. Imao sam prilike vidjeti četvrti u kojima mnogi ljudi žive u krajnjoj bijedi i to je uvrjeda Stvoritelju...". Helder Camara pripovijeda da je taj susret za njega bio veliko otriježnjenje i osobno obraćenje. Otada se potpuno i dosljedno stavio u službu siromašnih i bio glas onih kojima je glas bio oduzet.

Postoji glasoviti odlomak iz propovjedi Ivana Zlatoustog u kojemu on kaže: "Hoćeš li častiti Tijelo Kristovo? Tada nemoj previdjeti da je to tijelo golo. Ne časti Gospodina u Crkvi sa svojim svilenim odjećama, dok ga izvan Crkve ne zapažáš, gdje zbog hladnoće i golotinje trpi... Što koristi, ako je stol Gospodnji prenatrpan zlatnim kaležima, dok On sam zbog gladi propada? Najprije nahrani Njega koji gladuje; a zatim ukrasi stol Gospodnji od onoga što preostane." Ako iskrena srca razmislimo o njegovim riječima, mora se priznati da je u pravu. Slično upozorenje nalazimo i u

Jakovljevoj poslanici. U euharistijskom slavlju susrećemo Isusa. Isusa, međutim, susrećemo isto tako u svakom čovjeku koji nas treba. U ljudima kojima su uskraćena temeljna ljudska prava. Susret s Isusom u euharistiji želi nam otvoriti oči za nazočnost Božju u svakom čovjeku. Čovjek je prvi i najveći sakrament, znak Božje nazočnosti na zemlji. Prije svih sedam svetih sakramenata, Bog se po utjelovljenju izričito poistovjetio sa svakim čovjekom: "Bijah gladan i nahranili ste me..." (Mt 25, 34).

Tijelovska procesija nije neki muzej za razgledavanje starina.

Kršćansko bogoslužje nije <zaštićeni prirodni park>. Ono se događa posred svakidašnjeg života. Tijelovska procesija potiče da 'prepoznamo Krista' ne samo u Presvetom Oltarskom Sakramentu, već na licu brata čovjeka. Isus pripovijeda o Božjoj ljudskosti, o solidarnom Bogu koji je uvijek na strani patnika, blizu svima onima koji su pogođeni zlom ili progonjeni zbog pravednosti. 'Dajte im vi jesti!' – tako Isus jednom reče zbunjenim učenicima. Ako znaš da je netko osamljen, posjeti ga! Ako znaš da netko tuguje ili se nalazi u dubokoj depresiji: Pođi k njemu!

Daruj komadića svoga vremena! Ne živi samo za sebe! 'Dajte im vi jesti' – to je Isusov nalog učenicima! "Caritas, briga za druge, nije neko drugo područje kršćanstva pored bogoštovlja, nego je ukorijenjena u njemu i pripada mu. Horizontala i vertikalna su u euharistiji, u 'lomljenju kruha', nerazdvojno povezani." (Benedikt XVI., Isus iz Nazareta II., str. 129.) (Fra Anđelko Domazet)

Klanjanje pred Gospodinom prisutnim u Euharistiji

Sveci toplo preporučuju, osim odlaska na svetu misu i primanja sakramenta, još jedan čin pobožnosti – klanjanje pred Gospodinom prisutnim u Euharistiji.

Sv. Alfonso iskreno potiče vjernike da provedu barem 15 minuta ili pola sata u klanjanju, izjavljujući: Morate biti svjesni da ćete u 15 minuta molitve pred Presvetim sakramentom možda dobiti više milosti nego u drugim pobožnim djelima toga dana... Svi koji odu u Jeruzalem i posjete špilju gdje se Isus, Utjelovljena Riječ, rodio, mjesto na kojem su ga bičevali, brdo Kalvariju na kojem je umro i grobnicu gdje je pokopan, osjećaju veliku nježnost i pobožnost, ali koliko bi tek veća trebala biti naša nježnost kada posjetimo oltar na kojem je Isus stalno prisutan u Svetom sakramentu.

Sv. Terezija Avilska kaže da je nemoguće svim podanicima razgovarati s kraljem i da moraju biti zadovoljni ako mogu razgovarati s njim preko posredništva treće osobe.

Na sve to mislimo dok gledamo podignutu hostiju, dok klečimo pred svetohraništem, dok se svečano nosi pokaznica s Presvetim, dok pružamo ruku da primimo pričest. To je dar Kristova predanog tijela, dar njegove prolivene krvi; to je dar njegove neizrecive ljubavi za svakog od nas osobno! (fra Zvezdan Linić)